

PŮST

---

sborové duchovní soustředění

-

únor 2017

OBSAH

Úvodní slovo pro sbor	3
Biblické texty	5
Půst v biblickém příběhu	5
Půst v Žalmech	23
Půst v prorockých výzvách	25
Pravý půst – Izajáš 58	28
Špatný půst	30
Služba posty	32
Prakticky	34
Doplňkové texty	37
Dodatky	41
Půst v prvotní církvi.....	41
Texty o půstu ze spisů apoštolských otců.....	41
Myšlenky o půstu	43

(ČSP) **Marek 4:14–20**

14 Rozséváč rozsévá Slovo. **15** Tito pak jsou ‚podél cesty‘, kde se rozsévá Slovo: Když je uslyší, hned přichází Satan a bere Slovo do nich zaseté.

16 A podobně tito jsou ‚na skalnatá místa‘ zaséváni: Ti, když uslyší Slovo, hned je s radostí přijímají. **17** A nemají v sobě kořen, ale jsou nestálí. Když nastane soužení nebo pronásledování pro Slovo, ihned odpadají. **18** A další jsou ti, kteří jsou rozséváni ‚do trní‘: To jsou ti, kteří uslyšeli Slovo, **19** ale potom přicházejí starosti tohoto věku, svod bohatství a žádosti po ostatních věcech a dusí Slovo, takže se stává neplodným. **20** Ale tito jsou ‚na dobrou zem‘ zaseti: Slyší Slovo, přijímají je a nesou úrodu, jedni třicetinásobnou, jedni šedesátinásobnou a jedni stonásobnou.“

Když se ohlédneme za životem našeho společenství, vidíme v něm mnoho zasetých slov. A jak jde čas, stále více si uvědomujeme jejich závažnost i naši vzdálenost od ideálu, kdy Boží slovo přináší v životě věřícího nádhernou mnohonásobnou úrodu.

V posledních letech jsme intenzivně naslouchali slovům epištoly Římanům, slyšeli jsme slova o kříži, o církvi, o Duchu svatém, slova o Božím království, o novém životě v Kristu. Také jsme mnohá slova Písma sami četli a mnohá si společně připomínali.

Toužíme, ať ta slova rostou a vydávají úrodu. Nechceme si je nechat ukrást Satanem ... zavrhnout je kvůli tomu, že jejich zachovávání přináší nepříjemnosti ... nechat je dusit starostmi tohoto věku, svodem bohatství a žádostmi po ostatních věcech.

Aby se nám to po dvaceti letech života sboru lépe dařilo, potřebujeme se zastavit a zúrodnit své životy pro Boha – odstranit případné trní, rozrušit udusanou půdu, zúrodnit nevyužité oblasti života, překonat naučené stereotypy, najít nový začátek.

(ČSP) **Ozeáš 10:12**

12 Zasévejte si pro spravedlnost, sklízejte podle milosrdenství, **zorejte si úhor!*** Je čas hledat Hospodina, dokud nepřijde a nezavlaží vás spravedlností.

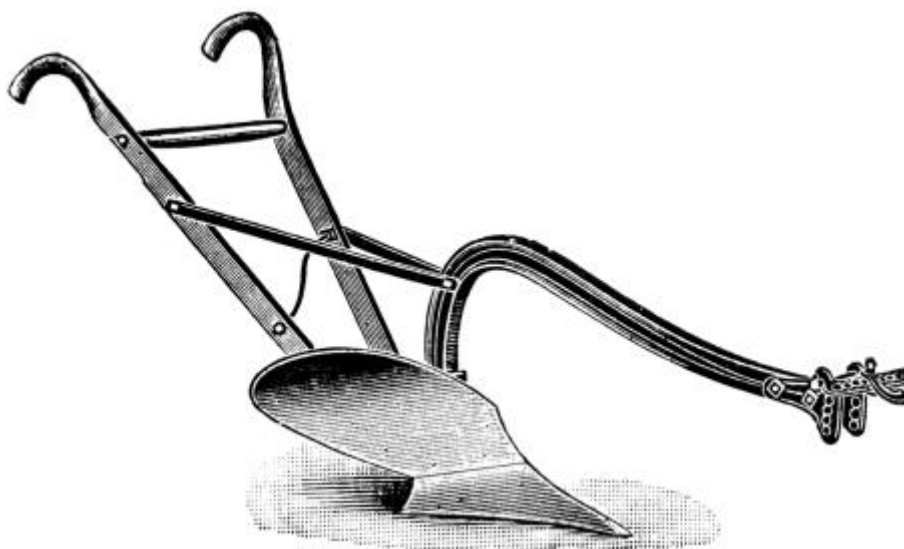
(* Úhor je část pole ležící dočasně ladem.)

Jako starší sboru stále více vnímáme, že tím správným předělem by mělo být období půstu.

Máme na mysli postní období, v němž by nešlo jen o klasické zdržení se jídla, ale o zastavení, přehodnocení života, vyjádření touhy po Bohu a životě v Duchu svatém, narušení jednotvárnosti – období vyjetí ze zajetých kolejí.

3.-5. února 2017 začneme sborovým duchovním soustředěním, kde budeme nad Písmem hledat podobu a načasování tohoto sborového postního období.

Jako příprava na duchovní soustředění slouží tento sešit Biblických textů. Čtěme si je, dělejme si poznámky. Na duchovním soustředění nad tím budeme společně rozjímat. A pak, podle toho, co nám Pán dá uvidět, zoráme úhor ...

Následující biblické texty nejsou řazeny nijak systematicky. Jsou pouze rozděleny do několika oddílů (např. „Půst v biblickém příběhu“, „Půst v Žalmech“, „Půst v prorockých výzvách“, atd.). Naším úkolem bude najít, co všechno nás Písmo učí o půstu a poskládat tak celou mozaiku této pravdy, jejíž kameny jsou nepravidelně rozprostřeny po celé Bibli.

PŮST V BIBLICKÉM PŘÍBĚHU

(ČSP) **Exodus 34:28**

28 Byl tam s Hospodinem čtyřicet dní a čtyřicet nocí; chléb nejedl a vodu nepil a napsal na desky slova smlouvy, Deset slov.

(ČSP) **Deuteronomium 9:9**

9 Když jsem vystoupil na horu, abych přijal kamenné desky, desky smlouvy, kterou s vámi Hospodin uzavřel, pobyl jsem na hoře čtyřicet dní a čtyřicet nocí. Nejedl jsem chléb a nepil jsem vodu.

(ČSP) **Deuteronomium 9:15–21**

15 Vydal jsem se na cestu a sestoupil jsem z hory – zatímco hora plála ohněm – a dvě desky smlouvy jsem měl ve svých rukou. **16** Podíval jsem se a uviděl jsem, že jste zhřešili proti Hospodinu, svému Bohu, a udělali jste si slité tele. Rychle jste se odvrátili od cesty, kterou vám Hospodin přikázal. **17** Uchopil jsem obě desky, odhodil jsem je ze svých rukou a před vašimi očima jsem je roztřískal. **18** Padl jsem a ležel před Hospodinem a jako předtím jsem čtyřicet dní a čtyřicet nocí nejedl chléb a nepil vodu – to kvůli tomu vašemu hříchu, kterým jste zhřešili, když jste páchali to, co je zlé v Hospodinových očích, a provokovali jste ho k hněvu. **19** Lekal jsem se hněvu a zloby, kterou se na vás Hospodin rozhněval a chtěl vás vyhladit. Hospodin mě i tentokrát vyslyšel. **20** I na Árona se Hospodin velmi rozhněval a chtěl ho

vyhladit. Proto jsem se v té době modlil také za Árona. **21** Váš hřích, který jste udělali, to tele, jsem vzal, spálil ho ohněm, rozbil ho, drtil, až bylo zcela rozdrceno na prach. Ten prach jsem hodil do potoka, který teče z hory.

Z příběhu potrestání kmene Benjamín za těžký hřích:

(ČSP) **Soudců 20:20–29**

20 Pak vytáhli izraelští muži do bitvy s Benjamínci. Izraelští muži se proti nim sešikovali k bitvě u Gibeje. **21** Vtom vytáhli synové Benjamínovi z Gibeje a srazili v Izraeli v onen den dvacet dva tisíc mužů k zemi. **22** Ale lid, izraelští muži, se posilnili a znovu se sešikovali k boji na místě, kde se sešikovali prvního dne. **23** Tehdy synové Izraele přišli a plakali před Hospodinem až do večera a doptávali se Hospodina: To se máme znovu pustit do boje se syny svého bratra Benjamína? Hospodin řekl: Vytáhněte proti němu. **24** Synové Izraele se tedy druhého dne přiblížili k synům Benjamínovým. **25** I druhého dne jim Benjamín vytáhl naproti z Gibeje a srazil mezi syny Izraele znovu k zemi osmnáct tisíc mužů. Ti všichni byli ozbrojeni mečem. **26** Tu vystoupili všichni synové Izraele a všechen lid, přišli do Bét-elu, plakali a pobývali tam před Hospodinem. V onen den se postili až do večera a přinesli před Hospodina zápalné a pohostinné oběti. **27** Pak se synové Izraele doptávali Hospodina; v oněch dnech tam byla truhla Boží smlouvy. **28** A Pinchas, syn Eleazara, syna Áronova, před ní v oněch dnech stál se slovy: To máme stále znovu táhnout do boje se syny svého bratra Benjamína, nebo máme přestat? Hospodin řekl: Vytáhněte, protože zítra ho vydám do tvé ruky. **29** Izrael pak umístil v okolí Gibeje zálohy.

(ČSP) **1 Samuelova 7:2–15**

2 Stalo se, že ode dne, kdy truhla začala pobývat v Kirjat-jearímu, uplynulo mnoho dní, přešlo dvacet let a celý dům izraelský se roztoužil po Hospodinu. **3** Samuel řekl celému domu izraelskému: Jestliže se celým svým srdcem navracíte k Hospodinu, odstraňte ze svého středu cizí bohy a aštarty. Připravte své srdce pro Hospodina, služte jemu samotnému a vysvobodí vás z ruky Pelištejců. **4** Nato synové Izraele odstranili baaly a aštarty a sloužili

Hospodinu samotnému. **5** Samuel řekl: Shromážděte celý Izrael do Mispy. Budu se za vás modlit k Hospodinu. **6** Shromáždili se do Mispy, čerpali vodu a vylévali ji před Hospodinem. Postili se v ten den a říkali tam: Zhřešili jsme proti Hospodinu. A Samuel soudil syny Izraele v Mispě. **7** Když Pelištejci uslyšeli, že se synové Izraele shromáždili do Mispy, vytáhla pelištejská knížata proti Izraeli. Když to synové Izraele uslyšeli, báli se Pelištejců. **8** Synové Izraele řekli Samuelovi: Nepřestávej za nás volat o pomoc k Hospodinu, našemu Bohu, aby nás zachránil z ruky Pelištejců. **9** Samuel vzal jedno jehně sající mléko a přinesl ho jako dokonalou zápalnou oběť Hospodinu. Pak Samuel volal o pomoc k Hospodinu za Izrael a Hospodin mu odpověděl. **10** Stalo se, že když Samuel přinesl zápalnou oběť, Pelištejci se blížili do boje proti Izraeli. Hospodin však v onen den hlasitě zahřměl proti Pelištejcům, přivedl je do zmatku a byli od Izraele poraženi. **11** Izraelští muži vytáhli z Mispy, pronásledovali Pelištejce a pobíjeli je až pod Bét-kar. **12** Samuel pak vzal jeden kámen, položil ho mezi Mispu a Šén a pojmenoval jej Eben-ezer – Kámen pomoci. Řekl: Až potud nám Hospodin pomáhal. **13** Pelištejci byli pokořeni a nadále už nevcházeli na izraelské území. Hospodinova ruka dopadala na Pelištejce po všechny Samuelovy dny. **14** Města, která Pelištejci vzali od Izraele, se navrátila zpět Izraeli, od Ekrónu až po Gat. I jejich okolní území Izrael vysvobodil z ruky Pelištejců. Rovněž byl pokoj mezi Izraelem a Emorejci. **15** A Samuel soudil Izrael po všechny dny svého života.

(ČSP) **1 Samuelova 20:34**

34 Jónatan planoucí hněvem vstal od stolu a druhý den měsíce nejedl pokrm, protože se trápil kvůli Davidovi, že ho jeho otec vystavil hanbě.

(ČSP) **1 Samuelova 31:8–13**

8 Příštího dne se stalo, že přišli Pelištejci, aby rabovali pobité. Našli Saula a jeho tři syny padlé v pohoří Gilbóa. **9** Usekli mu hlavu, svlékli mu zbroj a poslali kolovat po pelištejské zemi a přinášet novinu v domě jejich modlářských zpodobenin i lidu. **10** Pak jeho zbroj uložili v domě Aštarty a

jeho tělo připevnili na hradby Bét-šanu. **11** Když o tom, co Pelištejci provedli Saulovi, uslyšeli obyvatelé Jábeše v Gileádu, **12** všichni bojovníci povstali, šli celou noc, vzali tělo Saula i těla jeho synů z hradeb Bét-šanu, a když přišli do Jábeše, spálili je tam. **13** Potom vzali jejich kosti, pohřbili je v Jábeši pod tamaryškem a postili se sedm dní.

Davidova reakce na smrt Saula:

(ČSP) **2 Samuelova 1:11–12**

11 Nato David uchopil své roucho a roztrhl ho, stejně tak i všichni muži, kteří byli s ním. **12** Bědovali, plakali a postili se až do večera kvůli Saulovi a jeho synu Jónatanovi, kvůli Hospodinovu lidu a kvůli domu izraelskému, že padli mečem.

Po Davidově hříchu:

(ČSP) **2 Samuelova 12:13–25**

13 David řekl Nátanovi: Zhřešil jsem proti Hospodinu. Nátan Davidovi odpověděl: Hospodin také odňal tvůj hřích, nezemřeš. **14** Ovšem protože jsi touto věcí tolik znevážil Hospodina, syn, který se ti narodí, jistě zemře. **15** Pak Nátan odešel domů. Hospodin postihl dítě, které porodila Urijášova žena Davidovi, takže těžce onemocnělo. **16** David hledal Boha kvůli tomu chlapci. Postil se, šel, ulehl a spal na zemi. **17** Starší jeho domu k němu přistoupili, aby ho zvedli ze země, ale nechtěl, ani s nimi nepojedl pokrm. **18** Sedmého dne se stalo, že dítě zemřelo. Davidovi otroci se báli mu oznámit, že dítě zemřelo. Říkali: Když bylo dítě naživu, přemlouvali jsme ho, a neuposlechl nás. Jak bychom mu mohli říct, že dítě zemřelo? Mohl by učinit něco zlého. **19** David však viděl, že jeho otroci si něco šeptali, a pochopil, že dítě zemřelo. Proto se David svých otroků zeptal: Dítě zemřelo? Odpověděli: Zemřelo. **20** Nato David vstal ze země, umyl se, pomazal se olejem a vyměnil si oděv. Šel do Hospodinova domu a poklonil se. Pak přišel domů, a když požádal, předložili mu pokrm a pojedl. **21** Jeho otroci se ho zeptali: Co má znamenat to, co jsi učinil? Když bylo dítě naživu, postil ses a plakal, a jakmile

dítě zemře, vstaneš a pojiš pokrm. **22** Odpověď: Když bylo dítě naživu, postil jsem se a plakal, protože jsem si říkal: Kdo ví, snad se nade mnou Hospodin slituje a dítě bude žít. **23** Nyní zemřelo. Nač bych se měl postit? Což ho mohu zase přivést zpět? Já půjdu k němu, ale ono se ke mně nevrátí. **24** David potěšil svou ženu Bat-šebu, vešel k ní a spal s ní. Porodila syna a pojmenoval ho Šalomoun. Hospodin si ho zamiloval **25** a vzkázal po proroku Nátanovi, aby ho pojmenoval Jedidjáš, kvůli Hospodinu.

(ČSP) **1 Královská 21:25–29**

25 Vskutku nikdo nebyl jako Achab, který se zaprodal, aby páchal to, co je zlé v Hospodinových očích, jak ho naváděla jeho žena Jezábel. **26** Jednal velmi ohavně a chodil za bůžky, stejně jako to činili Emorejci, které Hospodin před syny Izraele vyhnal. **27** I stalo se, když uslyšel Achab tato slova, roztrhl své roucho, vložil na své tělo zíněné roucho, postil se, spal v zíněném rouchu a chodil zasmušilý. **28** I stalo se Hospodinovo slovo k Elijáši Tišbejskému: **29** Viděl jsi, že se Achab přede mnou pokořil? Protože se přede mnou pokořil, nepřivedu to zlo za jeho života, ale přivedu to zlo na jeho dům za života jeho syna.

(ČSP) **2 Paralipomenon 20:1–30**

1 I stalo se potom, že synové Moábovi, synové Amónovi a s nimi někteří z Meunejců vytáhli do boje proti Jóšafatovi. **2** Tu přišli a oznámili Jóšafatovi: Táhne proti tobě velký dav z druhé strany moře, od Aramu. Hle, jsou v Chasesón-támaru, to je v Én-gedí. **3** Jóšafat dostal strach; rozhodl se hledat Hospodina a vyhlásil v celém Judsku půst. **4** Judejci se shromáždili, aby hledali pomoc od Hospodina. Také ze všech judských měst přišli, aby hledali Hospodina. **5** Jóšafat se postavil ve shromáždění Judejců a obyvatel Jeruzaléma v Hospodinově domě před novým nádvořím **6** a řekl: Hospodine, Bože našich otců, což ty nejsi Bůh na nebesích? Ty vládneš nad všemi královstvími národů. Ve tvé ruce je síla a udatnost. Není, kdo by se ti mohl postavit. **7** Což jsi ty, náš Bože, nevyhnal před svým lidem Izraelem obyvatele této země a nedal jsi ji navěky potomstvu svého přítele Abrahama? **8** Usadili

se v ní a postavili ti v ní svatyni pro tvé jméno se slovy: **9** Jestliže na nás přijde zlo, meč, přísný soud, mor či hlad, postavíme se před tento dům a před tebe, neboť tvé jméno je v tomto domě, a budeme k tobě ze svého soužení volat o pomoc, vyslyšíš a zachráníš. **10** A nyní, hle, synové Amónovi i Moábovi a obyvatelé pohoří Seír – proti nimž jsi nedovolil Izraelcům vytáhnout, když šli z egyptské země, takže se od nich odvrátili a nevyhledali je – **11** hle, odplácejí se nám tím, že vytáhli, aby nás vyhnali ze tvého vlastnictví, které jsi nám podrobil. **12** Bože náš, což je nebudeš soudit? Vždyť v nás není síla proti tomuto velkému davu, který táhne proti nám. Nevíme, co máme dělat, ale k tobě obracíme oči. **13** Všichni Judejci stáli před Hospodinem i jejich malé děti, jejich ženy a jejich synové. **14** Potom na Jachazílovi, synu Zekarjáše, syna Benajáše, syna Jeíela, syna Matanjášova, lévitovi ze synů Asafových, spočinul uprostřed shromáždění Hospodinův Duch. **15** Řekl: Pozorně naslouchejte, všichni Judejci, obyvatelé Jeruzaléma a králi Jóšafate. Toto vám praví Hospodin: Nebojte se a neděste se tohoto velkého davu, protože boj není váš, ale Boží. **16** Zítra sestupte proti nim. Potáhnou průsmykem Cíc. Naleznete je na konci údolí před pustinou Jerúel. **17** Vy zde nebudete bojovat. Postavte se, stůjte a dívejte se na Hospodinovu záchranu pro vás, Judejci a obyvatelé Jeruzaléma. Nebojte se a neděste se! Zítra vytáhněte proti nim a Hospodin bude s vámi. **18** Jóšafat poklekl tváří k zemi a všichni Judejci a obyvatelé Jeruzaléma padli před Hospodinem a klaněli se Hospodinu. **19** Nato povstali lévité ze synů Kehatovců a ze synů Kórachovců, aby chválili Hospodina, Boha Izraele, zvláště silným hlasem. **20** Časně ráno vstali a vytáhli k tekójské pustině. Když vycházeli, Jóšafat zůstal stát a řekl: Slyšte mě, Judejci a obyvatelé Jeruzaléma! Věřte Hospodinu, svému Bohu, a obstojíte! Věřte jeho prorokům a uspějete. **21** Když se poradil s lidem, ustanovil ty, kdo zpívali Hospodinu a chválili slávu jeho svatosti. Jak šli před ozbrojenci, říkali: Vzdávejte Hospodinu díky, protože navěky je jeho milosrdenství. **22** Když začali s jáсотem a chválou, Hospodin uvedl zálohy na syny Amónovy, Moábovy a obyvatele pohoří Seír, kteří táhli proti Judejcům, a byli poraženi. **23** Synové Amónovi a Moábovi se postavili proti obyvatelům pohoří Seír, aby je zasvětili zkáze a zničili. Když skoncovali s obyvateli Seíru, pomáhali ke zkáze jeden druhému. **24** Když Judejci přišli na vyhlídku do pustiny a pohleděli k tomu davu, hle, na zemi ležely mrtvoly; nikdo neunikl. **25** Jóšafat a jeho lid přišel, aby loupili kořist a našli množství majetku, oděvy a cenné předměty. Nabrali si toho k neunesení. Tři dny loupili kořist, protože jí bylo mnoho. **26** Čtvrtého dne se shromáždili v údolí Beraka, neboť tam dobrořečili Hospodinu. Proto se nazývá to místo údolí Beraka až dodnes. **27** Potom se všichni Judejci a obyvatelé Jeruzaléma s Jóšafatem v čele vrátili s radostí zpět do Jeruzaléma, neboť jim Hospodin dal radost nad jejich nepřáteli. **28** Přišli s harfami, lyrami a trubkami do Jeruzaléma, do Hospodinova domu. **29** A strach před Bohem padl na všechna království země, když uslyšeli, že Hospodin bojoval proti nepřátelům Izraele.

30 Jóšafatovo království mělo klid a jeho Bůh mu dal odpočinek od okolních nepřátel.

---

*(ČSP) **Ezdráš 8:21–23***

21 Vyhlásil jsem tam u řeky Ahavy půst, abychom se pokořovali před svým Bohem a vyprosili si od něj přímou cestu pro sebe, pro své děti a pro všechn svůj majetek, 22 neboť jsem se styděl žádat od krále vojsko a jezdce, aby nás po cestě chránili před nepřáteli. Řekli jsme totiž králi: Dobrotivá ruka našeho Boha je nade všemi, kdo ho hledají, ale jeho moc a hněv je proti všem, kdo ho opouštějí. 23 Postili jsme se a žádali jsme toto od svého Boha a on se dal pohnout našimi prosbami.

---

*(ČSP) **Ezdráš 10:6***

6 Ezdráš vstal z místa před Božím domem a šel do komory Jóchanana, syna Eljašívova. Když tam přišel, nejedl pokrm ani nepil vodu, protože truchlil nad věrolomností vyhnanců.

---

*(ČSP) **Nehemjáš 1:1–2:8***

1 Slova Nehemjáše, syna Chakaljášova. Stalo se v měsíci kislevu, ve dvacátém roce, když jsem byl na hradě v Šúšanu, 2 že přišel Chananí, jeden z mých bratrů, s muži z Judska. Zeptal jsem se jich na Judejce, ty, kteří unikli a zůstali po zajetí, a na Jeruzalém. 3 Řekli mi: Pozůstali, kteří zůstali po zajetí tam v provincii, jsou ve velké nouzi a v potupě; hradby Jeruzaléma jsou zbořeny a jeho brány jsou spáleny ohněm. 4 Stalo se, když jsem uslyšel tato slova, že jsem usedl, plakal a truchlil jsem po několik dnů. Postil jsem se a modlil před Bohem nebes. 5 Řekl jsem: Ach, prosím, Hospodine, Bože nebes, Bože velký a hrozný, který zachovává smlouvu a milosrdenství těm, kdo ho milují a

---

zachovávají jeho příkazy. **6** Necht' je tvé ucho pozorné a tvoje oči otevřené, abys slyšel modlitbu svého otroka, kterou se dnes před tebou modlím, ve dne i v noci za syny Izraele, tvé otroky, a vyznávám hříchy synů Izraele, kterými jsme hřešili proti tobě; také já a dům mého otce jsme hřešili. **7** Jednali jsme vůči tobě velmi zle; nezachovávali jsme příkazy, ustanovení a nařízení, která jsi přikázal svému otroku Mojžíšovi. **8** Pamatuj, prosím, na slovo, které jsi přikázal svému otroku Mojžíšovi: Jestliže se zpronevříte, rozptýlím vás mezi národy. **9** Když se však navrátíte ke mně, budete zachovávat mé příkazy a plnit je, i kdyby byli vaši zapuzení na konci nebes, shromáždím je odtamtud a přivedu je na místo, které jsem vyvolil, aby tam přebývalo mé jméno. **10** Jsou přece tvými otroky a tvým lidem, který jsi vykoupil svou velkou silou a svou mocnou rukou. **11** Ach, prosím, Panovníku, necht' je tvoje ucho pozorné k modlitbě tvého otroka a k modlitbě tvých otroků, kteří se chtějí bát tvého jména. Dopřej dnes, prosím, svému otroku úspěch a dej mu dojít slitování před tímto mužem. Byl jsem totiž královským číšníkem. **2:1** Stalo se v měsíci nisanu ve dvacátém roce vlády krále Artaxerxa, když bylo víno před ním, že jsem pozvedl víno a podal králi. Nebýval jsem v jeho přítomnosti skleslý. **2** Král mi řekl: Proč vypadáš sklesle? Přece nejsi nemocen! To může být jedině skleslost srdce. Hrozně moc jsem se bál, **3** ale řekl jsem králi: Ať žije král navěky! Jak bych nevypadal sklesle, když město, místo hrobů mých otců, je zcela zpustošené a jeho brány jsou stráveny ohněm. **4** Král mi řekl: O co žádáš? Modlil jsem se k Bohu nebes **5** a řekl jsem králi: Jestliže se to králi líbí a jestliže je ti tvůj otrok milý, pošli mě do Judska, do města, kde jsou hroby mých otců, abych ho znovu vystavěl. **6** Král mi řekl – královna seděla vedle něj –: Jak dlouho bude trvat tvá cesta a kdy se vrátíš? Když jsem mu udal určitý čas, králi se to líbilo a poslal mě. **7** Řekl jsem králi: Jestliže se to králi líbí, ať jsou mi dány dopisy pro místodržitele Zaeufratí, které mi zaručí průchod, než přijdu do Judska. **8** A také dopis pro Asafa, strážce královského lesa, aby mi dal dřevo na trámy k zhotovení bran hradu, který patří k Božímu domu, pro městské hradby a pro dům, do něhož se nastěhuji já. Král mi to dal, protože dobrotivá ruka mého Boha byla nade mnou.

(ČSP) **Nehemjáš 9:1–10:40**

1 Dvacátého čtvrtého dne toho měsíce se synové Izraele shromáždili v postu, žíněných rouchách a na svých hlavách měli prst'. **2** Potomstvo Izraele se oddělilo od všech cizích obyvatel. Stáli a vyznávali své hříchy a viny svých otců. **3** Povstávali na svých místech a čtvrtinu dne četli z knihy zákona

Hospodina, svého Boha, a další čtvrtinu vyznávali a klaněli se Hospodinu, svému Bohu. **4** Potom Jéšua, Baní, Kadmiel, Šebanjáš, Buni, Šerebjáš, Baní a Kenaní vystoupili na stupínek lévitů a hlasitě volali k Hospodinu, svému Bohu. **5** Lévité Jéšua, Kadmiel, Baní, Chašabnejáš, Šerebjáš, Hódijáš, Šebanjáš, Petachjáš řekli: Povstaňte, dobrořečte Hospodinu, svému Bohu, od věků až navěky! Ať dobrořečí tvému slavnému jménu, které je vyvýšeno nad každé dobrořečení a chválu. **6** Ty jediný jsi Hospodin. Ty jsi učinil nebesa, nebesa nebes i všechn jejich zástup, zemi i všechno, co je na ní, moře i všechno, co je v nich. Ty oživuješ všechno, tobě se klanějí nebeské zástupy. **7** Ty jsi Hospodin, Bůh, který vyvolil Abrama, vyvedl ho z chaldejského Úru a změnil mu jméno na Abraham. **8** Shledal jsi jeho srdce věrným před sebou a uzavřel jsi s ním smlouvu, že mu dáš zemi Kenaanců, Chetejců, Emorejců, Perizejců, Jebúsejců a Girgašejců, že ji dáš jeho potomstvu; a naplnil jsi svá slova, protože jsi spravedlivý. **9** Pohleděl jsi na soužení našich otců v Egyptě a vyslyšel jsi jejich úpěnlivý křik u Rákosového moře. **10** Učinil jsi znamení a divy na faraonovi, na všech jeho otrocích a na všem lidu jeho země, protože jsi věděl, že s nimi jednali povýšeně. Učinil sis jméno, jak je tomu dodnes. **11** Rozpoltil jsi před nimi moře a prošli prostředkem moře po suchu, ale jejich pronásledovatele jsi uvrhl do hlubin jako kámen do dravých vod. **12** Ve dne jsi je vodil oblakovým sloupem a v noci ohnivým sloupem, aby jim osvěcoval cestu, po které měli jít. **13** Sestoupil jsi na horu Sínaj a mluvil jsi s nimi z nebes. Dal jsi jim správná nařízení a spolehlivé zákony, dobrá ustanovení a příkazy. **14** Dal jsi jim poznat svou svatou sobotu a dal jsi jim prostřednictvím svého otroka Mojžíše příkazy, ustanovení a zákon. **15** Dal jsi jim chléb z nebe na jejich hlad a vyvedl jsi jim vodu ze skály na jejich žížeň. Řekl jsi jim, aby šli a získali do vlastnictví zemi, o které jsi pozvednutím ruky přísahal, že jim ji dáš. **16** Ale oni, naši otcové, jednali povýšeně a zatvrdili svou šíji a neposlouchali tvé příkazy. **17** Odmítali poslouchat a nepamatovali na tvoje obdivuhodné činy, které jsi s nimi konal. Zatvrdili svou šíji a vzali si do hlavy vrátit se do svého otroctví v Egyptě. Ale ty jsi Bůh odpouštějící, milostivý a soucitný, pomalý k hněvu, hojný v milosrdenství a neopustil jsi je. **18** I když si udělali slité tele a řekli: Toto je tvůj Bůh, který tě vyvedl z Egypta, a velice se rouhali, **19** ty, ve svém mnohém slitování, jsi je v pustině neopustil. Ve dne od nich neodstupoval oblakový sloup, aby je vedl po cestě, ani v noci ohnivý sloup, který jim osvěcoval cestu, po níž měli jít. **20** Dával jsi jim svého dobrého ducha, aby je přiváděl k porozumění. Jejich ústům jsi neodepřel svou manu a na jejich žížeň jsi jim dával vodu. **21** Čtyřicet let jsi o ně pečoval v pustině, neměli nedostatek. Jejich pláště se neobnosily, jejich nohy neopuchly. **22** Dal jsi jim království a národy, přidělil jsi jim každý kout. Dostali do vlastnictví zemi Síchona, zemi chešbónského krále a zemi bášanského krále Óga. **23** Jejich syny jsi rozmnožil jako nebeské hvězdy a přivedl jsi je do země, o které jsi řekl jejich otcům, aby šli a získali ji do vlastnictví. **24** Synové vešli a dostali zemi do vlastnictví. Pokořil jsi před nimi obyvatele země, Kenaance, a

dal jsi jim do ruky krále a národy země, aby s nimi učinili, jak se jim zlíbí.

25 Dobyli opevněná města a úrodnou zemi, dostali do vlastnictví domy plné všelijakých dobrých věcí, vykopané studny, vinice, olivové háje a množství ovocných stromů. Jedli, nasytili se a ztloustli, žili v blahobytu ze tvé velké dobroty. **26** Vzpírali se však a vzbouřili se proti tobě, odvrhli tvůj zákon za svá záda; zabili tvé proroky, kteří je napomínali, aby je navrátili k tobě. Velice se rouhali. **27** Vydal jsi je do ruky jejich protivníků, kteří jim způsobili soužení. Potom v čase svého soužení křičeli k tobě, ty jsi slyšel z nebe a podle svého mnohého slitování jsi jim dal zachránce, kteří je zachránili z ruky jejich protivníků. **28** Jakmile měli klid, znovu páchali co je před tebou zlé. Tak jsi je přenechal do ruky jejich nepřátel a ti nad nimi panovali. Znovu k tobě volali o pomoc, ty jsi slyšel z nebe a mnohokrát jsi je vysvobodil podle svého mnohého slitování. **29** Napomínal jsi je, aby se navrátili k tvému zákonu. Ale oni jednali povýšeně, neuposlechli tvé příkazy a hřešili proti tvým nařízením, jejichž plněním bude člověk žít. Obrátili se však vzpurně zády, zatvrdili svou šíjí a neposlouchali. **30** Mnoho let jsi s nimi měl trpělivost, napomínal jsi je svým Duchem prostřednictvím svých proroků, ale neposlouchali. Proto jsi je dal do ruky národů země. **31** Ve svém mnohém slitování jsi je nezničil úplně a neopustil jsi je, protože jsi Bůh milostivý a soucitný. **32** A nyní, náš Bože, Bože velký, mocný a hrozný, který zachovááš smlouvu a milosrdenství, nezlehčuj všechny těžkosti, které postihly nás, naše krále, naše knížata, naše kněze, naše proroky, naše otce a všechn tvůj lid ode dnů asyrských králů až dodnes. **33** Ty jsi spravedlivý ve všem, co na nás přišlo, protože jsi jednal spolehlivě, ale my jsme jednali ničemně. **34** Také naši králové, naše knížata, naši kněží a naši otcové nejednali podle tvého zákona a nevěnovali pozornost tvým příkazům a tvým napomenutím, kterými jsi je napomínal. **35** Ve svém království, přes tvoji mnohou dobrotu, kterou jsi jim dal, v rozlehlé a úrodné zemi, kterou jsi před ně položil, tobě nesloužili a od svých zlých činů se neodvrátili. **36** Hle, my jsme dnes otroci a země, kterou jsi dal našim otcům, aby jedli její ovoce a její dobrotu, hle, jsme na ní otroky. **37** Její hojná úroda patří králům, které jsi ustanovil nad námi pro naše hříchy a vládnou nad našimi těly i nad naším dobytkem, jak se jim zlíbí. Jsme ve velikém soužení.

10:1 Kvůli všemu tomuto uzavíráme a sepisujeme smlouvu; na zapečetěné listině jsou naše knížata, naši lévité a naši kněží. **2** Na zapečetěných listinách byli: Místodržitel Nehemjáš, syn Chakaljášův, a Sidkijáš, **3** Serajáš, Azarjáš, Jeremjáš, **4** Pašchúr, Amarjáš, Malkijáš, **5** Chatúš, Šebanjáš, Malúk, **6** Charim, Meremót, Obadjáš **7** Daniel, Ginetón, Báruk, **8** Mešulám, Abijáš, Mijamín, **9** Maazjáš, Bilgaj, Šemajáš; to jsou kněží. **10** Lévitě: Jéšua, syn Azanjášův, Binúj ze synů Chenadadových, Kadmiel, **11** a jejich bratři Šebanjáš, Hódijáš, Kelíta, Pelajáš, Chánan, **12** Míka, Rechób, Čašabjáš, **13** Zakúr, Šerebjáš, Šebanjáš, **14** Hódijáš, Baní, Benínú. **15** Předáci lidu: Pareóš, Pachat-moáb, Élam, Zatú, Baní, **16** Buní, Azgad, Bebaj, **17** Adónijáš, Bigvaj, Adín, **18** Ater, Chizkijáš, Azúr, **19** Hódijáš, Čašum, Besaj, **20** Charíf, Anatót, Nébj,

21 Magpíáš, Mešulám, Chezír, **22** Mešézabel, Sádok, Jadúa, **23** Pelatjáš, Chánan, Anajáš, **24** Hóšea, Chananjáš, Chašúb, **25** Lócheš, Pilchá, Šobek, **26** Rechúm, Chašabna, Maasejáš **27** a Achijáš, Chánan, Anan, **28** Malúk, Charim, Baana. **29** Ostatek lidu, kněží, lévité, vrátní, zpěváci, chrámoví nevolníci a všichni, kdo se oddělili z národů zemí pro Boží zákon, jejich ženy, jejich synové a jejich dcery, všichni, kdo byli schopni znát a rozumět, **30** se připojili ke svým bratrům a svým vznešeným předákům a vstoupili pod prokletí a pod přísahu, že budou žít podle Božího zákona, který byl vydán prostřednictvím Božího otroka Mojžíše, a že budou zachovávat a plnit všechny příkazy Hospodina, našeho Pána, jeho nařízení a jeho ustanovení. **31** A že nebudeme dávat své dcery národům země ani nebudeme brát jejich dcery pro své syny. **32** Jestliže národy země přinášejí zboží a jakékoliv obilí v sobotní den, aby je prodávali, v sobotu, ve svatý den, nebudeme od nich nic brát. V sedmém roce se zřekneme úrody a vymáhání jakéhokoliv dluhu. **33** Přijímáme pro sebe také závazek, že budeme dávat třetinu šekelu za rok pro službu domu našeho Boha. **34** Na předkladný chléb, ustavičnou přídavnou oběť, na ustavičnou zápalnou oběť, na oběti o sobotách, o novoluních, na svátky, na svaté dary, na oběti za hřích k získání smíření pro Izrael a veškerou službu domu našeho Boha. **35** Nechali jsme také padnout losy mezi kněžími, lévity a lidem na dodávky dřeva, aby je přinášeli do domu našeho Boha podle rodin v určený čas, rok co rok, aby bylo zapalováno na oltáři Hospodina, našeho Boha, jak je napsáno v zákoně. **36** Budeme přinášet také prvotiny ze své země a prvotiny ze všeho ovoce každého stromu rok co rok do Hospodinova domu; **37** budeme přinášet do domu svého Boha kněžím, kteří slouží v domě našeho Boha, prvorozené ze svých synů a zvířat, jak je napsáno v zákoně, a prvorozené ze svého skotu a svých ovcí, **38** prvotiny ze svého těsta, ze svých darů pozdvihování, z ovoce každého stromu, nového vína a oleje budeme přinášet kněžím do komor domu našeho Boha a desátek ze své země lévitům. Lévitě totiž budou vybírat desátek ve všech našich venkovských městech. **39** Když budou lévitě vybírat desátek, bude s lévity kněz, syn Áronův. Lévitě pak přinesou desátek z desátku do domu našeho Boha, do komory skladu, **40** neboť do těchto komor budou synové Izraele a synové lévitů přinášet dávky z obilí, nového vína a oleje. Tam jsou nádoby svatyně, kněží, kteří slouží, vrátní a zpěváci. Nebudeme zanedbávat dům svého Boha.

Poté, co vyšlo nařízení o likvidaci Židů:

(ČSP) **Ester 4:1–17**

1 Mordokaj se dozvěděl o všem, co se stalo. I roztrhl Mordokaj své roucho a vzal na sebe pytlovinu a popel. Vyšel doprostřed města a dal se do hrozného a hořkého křiku. **2** Přišel až před královskou bránu. Do královské brány se totiž nesmělo vejít v oděvu z pytloviny. **3** Ve všech provinciích, na místech, kam dorazilo královo poselství a jeho nařízení, nastal pro Judejce velký smutek, půst, pláč a kvílení. Žíněné roucho a popel byly rozprostřeny na mnohé. **4** Když přišly Esteriny dívky a její eunuchové, oznámili jí to a královna se velmi rozrušila. Poslala roucho, aby Mordokaje oblékli a aby z něj sňali jeho pytlovinu, ale nepřijal je. **5** Tu Ester zavolala na Hatáka z královských eunuchů, kterého král ustanovil k její obsluze, a přikázala mu ohledně Mordokaje, aby zjistil, proč a kvůli čemu se to děje. **6** Haták vyšel k Mordokajovi na náměstí, které je před královskou branou. **7** A Mordokaj mu oznámil všechno, co ho postihlo, i přesný údaj o stříbře, o kterém Haman řekl, že je odváží do královských pokladů za Judejce, aby byli vyhubeni. **8** Dal mu i opis zápisu toho nařízení o jejich vyhlazení, které bylo vydáno v Šúšanu, aby ho Esterě ukázal, oznámil jí to a přikázal jí, aby vešla ke králi prosit u něj o milost a přimlouvav se před jeho tváří za svůj národ. **9** Haták přišel a oznámil Esterě Mordokajova slova. **10** Ester však promluvila k Hatákovi a přikázala mu, aby Mordokajovi vyřídil: **11** Všichni královi otroci i lid královských provincií vědí, že o jakémkoliv muži nebo ženě, kteří přijdou ke králi do vnitřního nádvoří, aniž budou zavoláni, platí jediné nařízení – aby je usmrtili. Jen když k nim král vztáhne zlaté žezlo, zůstanou naživu. Já jsem už třicet dnů nebyla zavolána, abych přišla ke králi. **12** Esterina slova oznámili Mordokajovi. **13** Nato Mordokaj řekl, aby Esterě odpověděli: Nepředstavuj si, že v královském domě unikneš, jediná ze všech Judejců. **14** Vždyť jestliže budeš v této době zarytě mlčet, úleva a osvobození povstane Judejcům z jiné strany, ale ty a dům tvého otce zahynete. Kdo ví, zda jsi nedosáhla královského stavu pro chvíli, jako je tato. **15** Tu Ester řekla, aby Mordokajovi odpověděli: **16** Jdi, shromáždí všechny Judejce nacházející se v Šúšanu a postěte se za mne. Nebudete jíst ani pít tři dny, v noci ani ve dne. Také já a mé dívky se budeme takto postit. S tím půjdu ke králi, ačkoliv to neodpovídá nařízení, a jestliže zahynu, zahynu. **17** Mordokaj odešel a udělal všechno, co mu Ester přikázala.

(ČSP) **Ester 9:29–32**

29 Pak napsala královna Ester, dcera Abíchajilova, i Judejec Mordokaj se vši naléhavostí, aby to potvrdili, tento druhý dopis o púrím. **30** A poslal dopisy ke všem Judejcům do sto dvaceti sedmi provincií Achašvérošova království, slova pokoje a pravdy, **31** aby dodržovali tyto dny púrím v jejich určených časech, jak to pro ně ustanovil Judejec Mordokaj a královna Ester, jak to ustanovili i pro sebe samé a pro své potomstvo, úmluvy o postech a svém úpěnlivém křiku. **32** Esteřin výrok ustanovil poselství těchto púrím a byl zapsán do knihy.

(ČSP) **Jeremjáš 36:5–6**

5 Jeremjáš Bárukovi přikázal: Já jsem zadržován, nemohu jít do Hospodinova domu. **6** Jdi ty a v postní den čti lidu v Hospodinově domě ze svitku to, co jsi napsal z mých úst, Hospodinova slova, a čti je také všem Judejcům, kteří přicházejí ze svých měst.

(ČSP) **Jeremjáš 36:9–10**

9 V pátém roce vlády judského krále Jójakíma, syna Jóšijášova, v devátém měsíci se stalo, že pro všechnen lid v Jeruzalémě a všechnen lid, který přišel z judských měst do Jeruzaléma, vyhlásili půst před Hospodinem **10** a Báruk četl z knihy všemu lidu Jeremjášova slova v Hospodinově domě v pokoji Gemarjáše, syna písaře Šáfana, na horním nádvoří u vchodu do Nové brány Hospodinova domu.

(ČSP) **Daniel 1:1–21**

1 Ve třetím roce kralování judského krále Jójakíma přitáhl babylonský král Nebúkadnesar k Jeruzalému a oblehl jej. **2** Panovník Hospodin mu tehdy do ruky vydal judského krále Jójakíma i některé předměty domu Božího, on je vzal s sebou do země Šineár, do domu svého boha, a ty předměty přinesl do chrámové klenotnice svého boha. **3** Král pak řekl Ašpenazovi, vrchnímu komorníkovi, aby ze synů Izraele, jak z královského potomstva, tak ze šlechty, přivedl **4** mladíky, kteří nemají žádnou vadu, hezkého vzhledu, rozumné v každém ohledu, vzdělané i chápavé, kteří jsou schopni sloužit v královském paláci a učit se chaldejskému písemnictví a jazyku. **5** Král jim nechal stanovit denní dávku z královského přídělů a z jeho banketního vína, aby je tři roky vychovával a někteří z nich aby sloužili králi. **6** Mezi nimi byli ze synů Judových Daniel, Chananjáš, Míšael a Azarjáš. **7** Vrchní komorník jim dal jména – Danielovi dal Beltšasar, Chananjášovi Šadrak, Míšaelovi Měšak a Azarjášovi Abed-nego. **8** Daniel si ale vzal na srdce, že se nebude poskvřňovat královským přídělem a jeho banketním vínem, a snažil se dosáhnout u vrchního komorníka, aby se nemusel poskvřňovat. **9** Tehdy Bůh dal dojít Danielovi u vrchního komorníka milosrdenství a slitování. **10** Přesto řekl vrchní komorník Danielovi: Bojím se svého pána, krále, který vám nechal stanovit jídlo a pití. Jestliže uvidí, že vypadáte přepadleji než mladíci vašeho věku, připravíte mě u krále o hlavu. **11** Daniel tedy řekl správci, kterého Danielovi, Chananjášovi, Míšaelovi a Azarjášovi přidělil vrchní komorník: **12** Vyzkoušej prosím své otroky během deseti dnů. Ať nám dávají k jídlu nějakou zeleninu a k pití vodu. **13** Pak se před tebou ukáže, jak vypadáme a jak vypadají ti mladíci, kteří se stravují z královského přídělů. A jak uvidíš, tak se svými otroky nalož. **14** On je v této věci poslechl a po deset dnů je zkoušel. **15** Po uplynutí deseti dnů bylo vidět, že vypadali dobře a více při těle než všichni ti mladíci stravující se z královského přídělů. **16** Proto jim správce odnášel královský příděl i jejich banketní víno a dával jim zeleninu. **17** Této čtveřici mladíků dal Bůh, že znali všechno písemnictví i moudrost a rozuměli tomu, Danielovi nadto dal chápat každé vidění a sny. **18** Po uplynutí doby, kdy měli být přivedeni, jak řekl král, přivedl je vrchní komorník před Nebúkadnesara. **19** Král s nimi hovořil a mezi nimi všemi se nenašel nikdo jako Daniel, Chananjáš, Míšael a Azarjáš. Nastoupili tedy službu před králem. **20** A vždy, kdykoli po nich král žádal moudré chápání, shledal, že desetkrát převyšují všechny kouzelníky a věštce v celém jeho království. **21** Daniel sloužil až do prvního roku krále Kýra.

Král Dareios, když se trápil kvůli Danielovi ve lví jámě:

(ČSP) **Daniel 6:19**

19 Král potom odešel do svého paláce a strávil noc bez jídla, nepovolal k sobě ani radovánky, i spánek ho opustil.

(ČSP) **Daniel 9:1-23**

1 V prvním roce Dareia, syna Achašvérošova, z potomstva médského, jenž byl učiněn králem nad královstvím chaldejským, **2** v prvním roce jeho kralování jsem já, Daniel, pochopil z knih, co se stalo jako Hospodinovo slovo k proroku Jeremjášovi, že počet roků, který se má naplnit ohledně trosk Jeruzaléma, je sedmdesát let. **3** Tehdy jsem obrátil svou tvář k Panovníku Bohu, abych jej hledal modlitbou a úpěnlivými prosbami, v postu, žíněném rouchu a popelu. **4** A tak jsem se modlil k Hospodinu, svému Bohu, vyznával jsem a říkal: Ach, Panovníku, Bože veliký a hrozivý, zachovávající smlouvu a milosrdenství těm, kdo tě milují a zachovávají tvé příkazy, **5** zhřešili jsme, páchali jsme zlo, jednali jsme ničemně, vzbouřili jsme se, odvrátili se od tvých příkazů a nařízení **6** a neposlouchali jsme tvé služebníky proroky, kteří ve tvém jménu mluvili k našim králům, velitelům, našim otcům i ke všemu lidu země. **7** Tobě, Panovníku, náleží spravedlnost, ale nám zbývá tohoto dne jenom hanba – Judejcům a obyvatelům Jeruzaléma i celého Izraele, blízkým i vzdáleným ve všech zemích, kam jsi je zahnal za jejich věrolomnost, kterou se tobě zpronevěřili. **8** Hospodine, nám náleží jenom hanba – našim králům, našim velitelům i našim otcům – neboť jsme zhřešili proti tobě. **9** Panovníkovi, našemu Bohu, zůstávají slitování a odpuštění. To proto, že jsme se proti němu vzbouřili **10** a neposlouchali jsme Hospodina, svého Boha, abychom žili podle jeho zákonů, které nám předkládal prostřednictvím svých služebníků proroků, **11** ale všichni v Izraeli přestoupili tvůj zákon, odvrátili se a neposlouchali tě. Proto se na nás sesypala prokletí a zlořečení, jak je psáno v zákoně Mojžíše, otroka Božího, neboť jsme vůči němu zhřešili. **12** On naplnil svá slova, jenž promluvil proti nám a proti našim správcům, kteří nás spravovali, že na nás uvede velké zlo; co se nestalo pod celým nebem, to se stalo v Jeruzalémě. **13** Takové, jaké je zapsáno v zákoně Mojžíšově, veškeré takové zlo přišlo na nás. A my jsme se nesnažili udobřit Hospodina, svého Boha, abychom se odvrátili od svých zvráceností a abychom porozuměli tvé pravdě. **14** Proto Hospodin bděl nad tím zlem a uvedl je na nás, neboť Hospodin, náš Bůh, je spravedlivý ve všech svých činech, jež učinil; vždyť my

jsme ho neposlouchali. 15 A teď, Panovníku, Bože náš, jenž jsi vyvedl svůj lid z egyptské země mocnou rukou a učinil sis jméno až do tohoto dne – zhřešili jsme, ničemně jsme jednali. 16 Panovníku, pro všechny tvé spravedlivé činy, kéž se tvůj hněv i tvé rozlícení odvrátí od tvého města Jeruzaléma, tvé svaté hory; vždyť to kvůli našim hříchům a zvrácenostem našich otců Jeruzalém i tvůj lid je v potupě ode všech okolo nás. 17 Teď ale vyslyš, Bože náš, modlitbu svého otroka i jeho úpěnlivé prosby a rozjasni svou tvář nad svou zpustošenou svatyní, pro Panovníka. 18 Nakloň, Bože můj, své ucho a slyš! Otevři své oči a viz, jak jsme zpustošeni – my i město, které se nazývá tvým jménem. Vždyť své úpěnlivé prosby před tebe přednášíme ne pro své spravedlivé činy, nýbrž pro tvé mnohé slitování. 19 Ach, Panovníku, slyš! Ach, Panovníku, odpusť! Ach, Panovníku, pozorně naslouchej a jednej, neotálej! Kvůli sobě samému, Bože můj, vždyť tvým jménem se nazývá tvé město i tvůj lid. 20 Ještě jsem hovořil, modlil se a vyznával hřích svůj i hřích svého lidu Izraele a před Hospodinem, svým Bohem, přednášel svou úpěnlivou prosbu za svatou horu svého Boha, 21 ještě jsem hovořil a modlil se, a vtom ten muž, Gabriel, jehož jsem spatřil ve vidění na počátku, se mne vyčerpaného únavou dotkl v čase večerní přídavné oběti. 22 Aby mne poučil, promluvil a řekl: Danieli, vyšel jsem teď, abych ti dal porozumět smyslu. 23 Na počátku tvých úpěnlivých proseb vyšlo slovo a já jsem přišel, abych ho oznámil, neboť jsi převzácný. Pochop tedy to slovo a rozuměj tomu vidění.

(ČSP) Daniel 10:1-3

1 Ve třetím roce perského krále Kýra byla Danielovi, jenž byl nazván jménem Beltšasar, zjevena jistá věc, a to věc pravdivá – o velikém válečném tažení. On tu věc pochopil i její smysl ve vidění. 2 V oné době jsem já, Daniel, truchlil již tři týdny dnů. 3 Nejedl jsem chutný pokrm, maso ani víno se mi nepřiblížilo k ústům. Také jsem se ničím nemazal, dokud se nenaplnily ty tři týdny dnů.

(ČSP) **Jonáš 3:4–10**

4 Jonáš začal procházet městem první den cesty a volal: Ještě čtyřicet dní, a Ninive bude vyvráceno. **5** Ninivští uvěřili Bohu, vyhlásili půst a všichni, od největšího až po nejmenšího, si oblékli žíněné roucho. **6** Když se to dostalo k ninivskému králi, vstal ze svého trůnu, odložil svůj plášť, přikryl se žíněným rouchem a posadil se do popela. **7** Vyhlásil: V Ninive, z rozhodnutí krále a jeho velmožů: Lidé ani zvířata, skot ani brav ať nic neokusí, ať se nesytí ani nepijí vodu. **8** Ať se lidé i zvířata přikryjí žíněným rouchem a volají ze vší síly k Bohu, ať se každý odvrátí od své zlé cesty a od násilí, které je na jeho rukou. **9** Kdo ví, snad se Bůh odvrátí a slituje, odvrátí se od svého planoucího hněvu a nezahyneme. **10** Bůh viděl jejich skutky, že se odvrátili od své zlé cesty. Proto Bůh litoval zla, které prohlásil, že jim učiní, a neučinil to.

(ČSP) **Matouš 4:1–4**

1 Tehdy Duch Ježíše vyvedl do pustiny, aby byl pokoušen od Dávla. **2** A když se postil čtyřicet dní a čtyřicet nocí, nakonec vyhladověl. **3** Tu přistoupil Pokušitel a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, řekni, ať se z těchto kamenů stanou chleby.“ **4** On však na to řekl: „Je napsáno: ‚Člověk nebude živ jen chlebem, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.‘“

(ČSP) **Matouš 11:20–24**

20 Tehdy začal Ježíš kárat města, ve kterých se stalo nejvíc jeho mocných činů, že nečinila pokání. **21** „Běda tobě, Chorazin! Běda tobě, Betsaido! Protože kdyby se byly v Týru a Sidónu staly ty mocné činy, které se staly ve vás, dávno by v žíní a popelu učinili pokání.“

(ČSP) **Skutky 9:1-9**

1 Saul stále ještě soptil hrozbami a dychtil po zabíjení Pánových učedníků. Přišel k veleknězi **2** a vyžádal si od něho dopisy pro synagogy v Damašku, aby mohl stoupence té Cesty, muže i ženy, jestliže tam nějaké najde, přivést spoutané do Jeruzaléma. **3** I stalo se, když byl na cestě a blížil se k Damašku, že ho náhle ozářilo světlo z nebe. **4** Padl na zem a uslyšel hlas, který mu říkal: „Saule, Saule, proč mne pronásleduješ?“ **5** Řekl: „Kdo jsi, Pane?“ On odpověděl: „Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ. **6** Těžko (je) ti vzpínat se proti bodcům.“ (Saul) se třásl a děsil se. Řekl: „Pane, co chceš, abych učinil?“ A Pán mu (odpověděl): „Vstaň, jdi do města a tam ti bude řečeno, co máš dělat.“ **7** Muži, kteří s ním cestovali, stáli oněmělí; slyšeli sice hlas, ale nikoho neviděli. **8** Saul vstal ze země, ale když otevřel oči, nic neviděl. Vzali ho za ruce a dovedli do Damašku. **9** Po tři dny neviděl, nejedl ani nepil.

(ČSP) **Skutky 10:30-31**

30 A Kornélius odpověděl: „Před čtyřmi dny jsem se postil do této hodiny a o deváté hodině jsem se modlil ve svém domě, a hle, přede mnou stál muž v zářivém rouchu **31** a řekl: „Kornélie, tvá modlitba byla vyslyšena a tvé skutky milosrdenství byly vzpomenuty před Bohem.“

(ČSP) Žalm 35:11–16

11 Povstávají zlovolní svědkové, kteří se mě vyptávají na věci, které nevím. **12** Odplácejí mi zlem za dobré, aby způsobili zármutek mé duši. **13** A já měl za oděv žíněné roucho, když byli nemocní! Pokořoval jsem svou duši postem, ale má modlitba se mi vracela do klína. **14** Jednal jsem, jako by mi byli přítelem či bratrem. Naříkal jsem, skláněl se, jako bych truchlil kvůli matce. **15** A oni se z mého pádu radovali, dávali se dohromady, spojili se proti mně, křiváci, a já to nevěděl. Utrhali mi a neumlkli. **16** Posměvači s bezbožnými na mě skřípou zuby.

(ČSP) Žalm 69:4–19

4 Jsem vysílen voláním, hrdlo mám ochraptělé; oči mi slábnou, jak vyhlížím svého Boha. **5** Těch, kdo mě bezdůvodně nenávidí, je víc než vlasů na mé hlavě. Je mnoho zrádných nepřátel, kteří mě chtějí zničit. Vracím to, co jsem neuchvátil. **6** Bože, ty znáš mou pošetilost; má provinění ti nejsou skryta. **7** Kéž se kvůli mně nestydí ti, kdo na tebe očekávají, Panovníku, Hospodine zástupů, kéž se nehanbí kvůli mně ti, kdo hledají tebe, Bože Izraele. **8** Vždyť kvůli tobě snáším potupu, hanba mi pokryla tvář, **9** cizím jsem se stal svým bratřím, cizincem jsem pro syny své matky. **10** Neboť mě strávila horlivost pro tvůj dům, padla na mě potupa těch, kdo tupí tebe. **11** V postu jsem si vyplakal duši, i to mi bylo ku potupě. **12** Vzal jsem si za oděv žíněné roucho a stal jsem se jim pořekadlem. **13** Žvaní o mně ti, kdo sedávají v bráně, i písničky pijanů piva. **14** Ale já jdu se svou modlitbou k tobě, Hospodine. Je čas přízně. Bože, ve svém hojném milosrdenství mi odpověz pravdou své spásy! **15** Vysvobod' mě z bahna, abych se neutopil! Kéž jsem vysvobozen od těch, kdo mě nenávidí, i z vodních hlubin! **16** Ať mě neodplaví vodní proud, ať mě nepohltí hlubina a ať se za mnou nezavře jáma! **17** Odpověz mi, Hospodine, vždyť tvé milosrdenství je dobré! Podle svého hojného slitování na mě shlédni! **18** Neskrývej svou tvář před svým otrokem, neboť je mi úzko. Rychle mi odpověz! **19** Bud' nablízku mé duši, ujmi se jí, kvůli mým nepřátelům mě vykup!

(ČSP) **Žalm 109:21-28**

21 Ty však, Panovníku Hospodine, jednej se mnou kvůli svému jménu, vždyť tvé milosrdenství je dobré – vysvobod' mě! **22** Vždyť jsem chudý a nuzný, v mém nitru je zraněné srdce. **23** Scházím jako stín, který se prodlužuje, setřásli mě jako kobytku. **24** Kolena mi klesají postem, mé tělo hubne, ztrácí tuk. **25** Jsem jim jen pro potupu, když mě uvidí, potřásají hlavou. **26** Pomoz mi, Hospodine, můj Bože! Zachraň mě podle svého milosrdenství! **27** Aby poznali, že to byla tvá ruka, žes to učinil ty, Hospodine. **28** Oni proklínají, ale ty žehnáš. Povstali, ale budou zahanbeni a tvůj otrok se bude radovat.

Jóelova výzva k pokání jako reakce na tíživou situaci:

(ČSP) **Jóel 1:9–14**

9 Přídavná i litá oběť byla odstraněna z Hospodinova domu; kněží, Hospodinovi služebníci, truchlí. **10** Pole je zničeno, země truchlí, neboť obilí je zničeno. Nové víno vyschlo, olej chybí. **11** Styďte se, zemědělci, vinaři, naříkejte nad pšenicí a ječmenem, neboť žeň pole přišla vniveč. **12** Réva uschla, fíkovník zvadl, granátovník i palma a jabloň, všechny polní stromy uschly, uschl jásos lidských synů. **13** Přepásejte se a bědujte, kněží! Naříkejte, služebníci oltáře! Vejděte, nocujte v žíněných rouchách, služebníci mého Boha, protože z domu vašeho Boha byla vzata oběť přídavná i litá. **14** Nachystejte půst, svolajte shromáždění, shromážděte starší a všechny obyvatele země do domu Hospodina, vašeho Boha, a volejte k Hospodinu o pomoc.

(ČSP) **Jóel 2:12–3:5**

12 Avšak i nyní je Hospodinův výrok: Navraťte se ke mně celým svým srdcem, s postem, s pláčem a s kvílením. **13** Roztrhněte svá srdce, ne svá roucha a navraťte se k Hospodinu, svému Bohu, protože je milostivý a soucitný, pomalý k hněvu, hojný v milosrdenství, slitovává se nad zlem. **14** Kdo ví, snad se odvrátí, slituje a zanechá za sebou požehnání. Přídavná a litá oběť patří Hospodinu, vašemu Bohu. **15** Trubte na beraní roh na Sijónu, nachystejte půst, svolajte shromáždění. **16** Shromážděte lid, posvěťte shromáždění! Shromážděte starší, shromážděte děti i kojence od prsů! Ať vyjde ženich ze své komnaty a nevěsta ze své svatební komůrky. **17** Mezi předsíní a oltářem ať pláčou kněží, Hospodinovi služebníci. Ať říkají: Hospodine, pohled' s lítostí na svůj lid a nevydávej své dědictví v potupu, za pořekadlo mezi pohanskými národy. Proč by měli říkat mezi národy: Kde je jejich Bůh? **18** Nato Hospodin vzplál žárlivostí pro svou zemi a měl soucit se svým lidem. **19** Odpověděl Hospodin a řekl svému lidu: Hle, posílám vám obilí, nové víno a olej a nasytíte se tím. Nevydám vás už v potupu mezi pohanskými národy. **20** Vzdálím od vás severana a zaženu ho do bezvodé a zcela opuštěné země; jeho přední voj do moře východního a jeho zadní voj do moře západního. Vystoupí jeho smrad, vystoupí jeho zápach, neboť se vyvyšoval tím, co prováděl. **21** Neboj se, země, jásej a raduj se, neboť Hospodin vykonal velké věci. **22** Nebojte se,

polní zvířata, neboť stepní pastviny se zazelenaly, protože stromy přinesly ovoce, fíkovník a réva vydaly svůj výnos. **23** Synové Sijónu, jásejte a radujte se v Hospodinu, svém Bohu, protože vám dal učitele spravedlnosti, seslal vám déšť, podzimní i jarní déšť jako na počátku. **24** Humna budou plná zrna a sudy budou oplývat novým vínem a olejem. **25** Nahradím vám roky, které sežraly kobylky arbe, kobylky jelek, kobylky chasíl a kobylky gázám, mé velké vojsko, které jsem poslal proti vám. **26** Dobře a dosyta se najíte a budete chválit jméno Hospodina, svého Boha, který s vámi podivuhodně jednal. Můj lid nebude nikdy zahanben. **27** Poznáte, že jsem uprostřed Izraele a že já, Hospodin, jsem vaším Bohem, a nikdo jiný. Můj lid nebude nikdy zahanben. **3:1** Potom se stane, že vyleji svého Ducha na každé tělo. Vaši synové a vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny a vaši mládenci budou mít vidění. **2** Také na otroky a otrokyně vyleji v oněch dnech svého Ducha. **3** Učiním divy na nebi i na zemi, krev, oheň a sloupy kouře. **4** Slunce se změní v temnotu a měsíc v krev, dříve než přijde Hospodinův den, velký a hrozný. **5** I stane se, že každý, kdo bude vzývat Hospodinovo jméno, se zachrání, protože na hoře Sijón a v Jeruzalémě bude útočiště, jak pravil Hospodin, mezi vyváznuvšími, které Hospodin povolává.

(ČSP) **Zacharjáš 7:1–10**

1 Ve čtvrtém roce vlády krále Dareia se stalo Hospodinovo slovo k Zacharjášovi čtvrtého dne devátého měsíce, tedy kislevu. **2** Tehdy Bét-el poslal Saresera a Regem-meleka s jeho muži udobřit si Hospodinovu tvář **3** a zeptat se kněží, kteří patřili domu Hospodina zástupů, a proroků: Mám plakat v pátém měsíci a postit se, jako jsem to dělal po mnoho let? **4** I stalo se ke mně slovo Hospodina zástupů: **5** Řekni všemu lidu země a kněžím: Když jste se postili a naříkali v pátém a v sedmém měsíci po těchto sedmdesát let, opravdu jste se postili kvůli mně? **6** A když jíte a pijete, což nejíte a nepijete kvůli sobě? **7** Což toto nebyla slova, která volal Hospodin prostřednictvím dřívějších proroků, když bezstarostně bydlel Jeruzalém i jeho města okolo něj, a tak i Negeb a Šefela? **8** I stalo se Hospodinovo slovo k Zacharjášovi: **9** Toto praví Hospodin zástupů: Sud'te pravdivým soudem a prokazujte jeden druhému milosrdenství a slitování. **10** Neutlačujte vdovu ani sirotka, příchozího ani chudého, nevymýšlejte v srdci zlo jeden vůči druhému.

(ČSP) **Zacharjáš 8:14–23**

14 Neboť toto praví Hospodin zástupů: Jako jsem měl v úmyslu naložit s vámi zle, když mě vaši otcové podněcovali ke hněvu, praví Hospodin zástupů, a neslitoval jsem se, **15** tak mám zase v těchto dnech v úmyslu prokázat Jeruzalému a domu judskému dobro. Nebojte se! **16** Toto jsou věci, které konejte: Mluvte pravdu každý se svým bližním, pravdu a pokojný soud vynášejte ve svých branách. **17** Nikdo ať nezamýšlí ve svém srdci zlo proti svému bližnímu a nemilujte lživou přísahu, neboť toto všechno nenávidím, je Hospodinův výrok. **18** I stalo se ke mně slovo Hospodina zástupů: **19** Toto praví Hospodin zástupů: Půst čtvrtého, půst pátého, půst sedmého a půst desátého měsíce změním domu judskému v jásot, radost a veselé svátky. Proto milujte pravdu a pokoj. **20** Toto praví Hospodin zástupů: Znovu se stane, že přijdou národy a obyvatelé mnoha měst – **21** obyvatelé jednoho města půjdou do druhého a řeknou: Pojďme, vydejme se udobřit si Hospodinovu tvář a hledat Hospodina zástupů. Já také půjdu. **22** A půjdou mnozí lidé a mocné národy hledat Hospodina zástupů v Jeruzalémě a udobřit si Hospodinovu tvář. **23** Toto praví Hospodin zástupů: V oněch dnech se stane, že deset mužů z národů všech jazyků se chytí, ano, chytanou se Judejce za cíp roucha a řeknou: Půjdeme s vámi, protože jsme slyšeli, že je s vámi Bůh.

(ČSP) Izajáš 58:1-14

1 Volej z plna hrdla, bez zábran; pozdvihni svůj hlas jako beraní roh a oznam mému lidu jejich přestoupení a domu Jákobovu jejich hříchy! **2** Den co den se mě dotazují a mají zalíbení v poznání mých cest jako národ, který koná spravedlnost a neopouští právo svého Boha. Doptávají se mě na spravedlivá rozhodnutí, mají zalíbení v Boží blízkosti. **3** Proč, když se postíme, ty to nevidíš, pokořujeme svou duši, a ty o tom nevíš? Hle, v den svého půstu si hledíte svých zájmů a utlačujete všechny své dělníky. **4** Hle, postíte se jen ke sporům a hádkám a abyste bili ničemnou pěstí. Nepostěte se tak jako dnes, má-li být na výšině slyšet váš hlas. **5** Což je toto půst, který si přejí, a den, kdy člověk pokořuje svou duši? Aby svěsil hlavu jako rákos a podestlal si pytlou a popel? Toto chceš nazývat postem a dnem, který je Hospodinu milý? **6** Toto je půst, který si přejí: Rozvázat pouta ničemnosti, uvolnit řemeny jha a propustit utlačované na svobodu, zpretrhat každé jho. **7** Když budeš lámat hladovému svůj chléb a chudé bezdomovce přivedeš do domu, když uvidíš nahého, zakryješ ho a vůči vlastnímu tělu a krvi nebudeš lhostejný, **8** tehdy tvé světlo vytryskne jako rozbřesk a rychle vzejde tvé uzdravení; před tebou půjde tvá spravedlnost a za tebou půjde Hospodinova sláva. **9** Tehdy zavoláš a Hospodin odpoví, budeš křičet o pomoc a řekne: Zde jsem; jestliže odstraníš ze svého středu jho, ukazování prstem a mluvení zla. **10** Poskytneš-li ze svého hladovému a strádajícího nasytíš, v temnotě vyjde tvé světlo a tvůj soumrak bude jako poledne. **11** A Hospodin tě povede ustavičně, nasytí tvou duši i na vyprahlých místech a dodá svěžesti tvým kostem. Budeš jako zavlažovaná zahrada a jako vodní zdroj, jehož voda nebude vysychat. **12** Ti, kteří z tebe vyjdou, vybudují odvěké trosky, upevní základy, které trvaly z generace na generaci. A nazvou tě tím, kdo zazdívá trhliny a obnovuje stezky k obydlím. **13** Jestliže odvrátíš svou nohu od pošlapávání soboty, od konání svých zálib v můj svatý den, a nazveš sobotu rozkošnou a svatý den Hospodinův ctihodným a budeš ho ctít tak, že nebudeš konat své cesty, nebudeš hledat své záliby a mluvit planá slova, **14** potom budeš mít rozkoš v Hospodinu a nechám tě jezdit na návrších země a budu tě krmit dědictvím tvého otce Jákoba, neboť ústa Hospodinova promluvila.

(ČSP) 1 Samuelova 14:24–30

24 V onen den byli Izraelci vystaveni tlaku. Saul zapřisáhl lid slovy: Prokletý buď muž, který do večera, dříve než se pomstím na svých nepřátelích, pojí pokrm. Nikdo z lidu neokusil pokrm. **25** Potom všechen lid vstoupil do lesa a na zemi byl med. **26** Když přišel lid do lesa, zrovna tekl med, ale nikdo nezvedal svou ruku k ústům, protože se lid bál přísahy. **27** Jónatan to však neslyšel, když jeho otec zapřisahal lid, vztáhl konec hole, kterou měl v ruce, a ponořil ji do plástve medu. Vrátil ruku zpět k ústům a jeho oči se rozzářily. **28** Někdo z lidu mu pověděl: Tvůj otec rozhodně zapřisahal lid slovy: Prokletý buď muž, který dnes pojí pokrm, takže lid je unaven. **29** Jónatan řekl: Můj otec trápí zemi. Jen se podívej, jak se mi rozzářily oči, protože jsem okusil trochu tohoto medu. **30** Tím spíše, kdyby se dnes lid dobře najedl z kořisti svých nepřátel, kterou našel. Ale kvůli tomu nebyla porážka Pelištejců tak velká.

(ČSP) 1 Královská 21:9–10

9 (Jezábel) do dopisů napsala: Vyhlaste půst a Nábota nechte usednout do čela lidu. **10** Nechte proti němu usednout dva muže ničemníky, aby proti němu svědčili: Zlořečil jsi Bohu i králi. Vyved'te ho a ukamenujte ho, ať zemře.

(ČSP) Lukáš 18:9–14

9 A těm, kteří spoléhali na sebe, že jsou spravedliví, a ostatními pohrdali, řekl toto podobenství: **10** „Dva lidé vystoupili do chrámu, aby se pomodlili: jeden byl farizeus, druhý celník. **11** Farizeus se postavil a takto se sám u sebe modlil: ‚Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, lupiči, nespravedliví, cizoložníci, nebo i jako tento celník. **12** Postím se dvakrát týdně a dávám desátky ze všeho, co získávám.‘ **13** Avšak celník, který stál opodál, nechtěl ani oči k nebi pozdvihnout; bil se do prsou a říkal: ‚Bože, projev milost mně

(ČSP) Lukáš 2:36–37

36 A byla tam prorokyně Anna, dcera Fanuelova, z kmene Ašerova. Ta již byla velmi pokročilého věku; s mužem žila sedm let od svého panenství
37 a vdovou byla až do svých osmdesáti čtyř let. Neopouštěla chrám, posty a prosbami sloužila Bohu dnem i nocí.

(ČSP) 2 Korintským 6:3–10

3 Nikomu nedáváme v ničem důvod k pohoršení, aby tato služba nebyla pohaněna. **4** Ve všem se představujeme jako Boží služebníci: v mnohé vytrvalosti, v souženích, v tlacích, v úzkostech, **5** v ranách, ve vězeních, ve zmatcích, v těžkých pracích, ve bděních, v postech, **6** v čistotě, v poznání, v trpělivosti, v dobrotě, v Duchu svatém, v lásce bez přetvářky, **7** ve slovu pravdy, v moci Boží; skrze zbroj spravedlnosti v pravici i v levici, **8** skrze slávu i potupu, skrze pomluvu i pochvalu, jako svůdcové, a přece pravdiví, **9** jako neznámí i uznávaní, jako umírající – a hle, jsme naživu, jako trestaní, ale ne usmrcovaní, **10** jako zarmucovaní, avšak stále se radující, jako chudí, avšak mnohé zbohacující, jako nic nemající, a přece všechno vlastníci.

(ČSP) 2 Korintským 11:23–29

23 Jsou služebníci Kristovi? Mluvím bez rozumu: Já nad to. Hojněji v těžkých pracích, hojněji ve vězeních, nad míru v ranách, častokrát v ohrožení života. **24** Od Židů jsem pětkrát dostal čtyřicet ran bez jedné, **25** třikrát jsem byl bit holí, jednou kamenován, třikrát jsem ztroskotal, noc a den jsem strávil na širém moři; **26** častokrát na cestách, v nebezpečích na řekách, v nebezpečích od lupičů, v nebezpečích od vlastního kmene, v nebezpečích od pohanů, v nebezpečích ve městě, v nebezpečích v pustině, v nebezpečích na moři, v nebezpečích mezi falešnými bratřími; **27** v těžké práci a v úsilí, často v nočních bděních, o hladu a žízni, často v postech, v zimě a nahotě. **28** Kromě jiného, co na mne denně doléhá, mám starost o všechny sbory.

(ČSP) Matouš 6:1–18

1 „Dávejte si pozor, abyste nekonali svou spravedlnost před lidmi, jim na odiv; jinak nemáte odměnu u svého Otce, který je v nebesích.“ **2** „Když tedy dáváš almužnu, nevytrubuj to před sebou, jak to činí pokrytci v synagogách a na ulicích, aby je lidé pochválili. Amen, pravím vám: Mají už svou odměnu. **3** Ale když ty dáváš almužnu, ať tvá levice nepozná, co činí pravice, **4** aby tvá almužna zůstala skrytá. A tvůj Otec, který vidí v skrytu, ti odplatí zjevně.“ **5** „A když se modlíte, nebud'te jako pokrytci; neboť ti se rádi modlí, stojíce v synagogách a na rozích ulic, aby je viděli lidé. Amen, pravím vám: Mají už svou odměnu. **6** Když ty se modlíš, vejdi do svého pokoje, zavři za sebou dveře a pomodli se k svému Otci, který je v skrytu, a tvůj Otec, který vidí v skrytu, ti odplatí zjevně. **7** Když se modlíte, neopakujte naprázdno slova jako pohané, neboť ti se domnívají, že budou vyslyšeni pro množství svých slov. **8** Nebud'te proto jako oni; vždyť Bůh, váš Otec ví, co potřebujete, dříve, než jej poprosíte. **9** Vy se modlete takto: Otče náš, který jsi v nebesích, buď posvěceno tvé jméno. **10** Přijď tvé království. Staň se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi. **11** Náš denní chléb dej nám dnes. **12** A odpusť nám naše viny, jako jsme i my odpustili těm, kdo se provinili proti nám. **13** A neuved' nás do pokušení, ale vysvobod' nás od toho Zlého, neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen. **14** Neboť jestliže odpustíte lidem jejich provinění, odpustí váš nebeský Otec i vám; **15** jestliže však lidem jejich provinění neodpustíte, ani váš Otec vám neodpustí vaše provinění.“ **16** „Když se postíte, nebývejte zasmušilí jako pokrytci; ti se totiž tváří ztrápeně, aby lidem ukázali, že se postí. Amen, pravím vám: Mají už svou odměnu. **17** Ale ty, když se postíš, potří svou hlavu olejem a svou tvář umyj, **18** abys neukázal lidem, že se postíš, ale svému Otci, který je v skrytu. A tvůj Otec, který vidí v skrytu, ti odplatí.“

(ČSP) Matouš 17:14–21

14 Když přišli k zástupu, přistoupil k němu jeden člověk a padl před ním na kolena **15** řka: „Pane, smiluj se nad mým synem, neboť je náměsíčný a zle trpí; často totiž padá do ohně a často do vody. **16** A přivedl jsem ho k tvým učedníkům, ale nemohli ho uzdravit.“ **17** Ježíš odpověděl: „Ach, pokolení nevěřící a zvrácené, jak dlouho ještě budu s vámi? Jak dlouho vás mám snášet? Přiveďte ho sem ke mně!“ **18** Ježíš mu pohrozil a démon od něho vyšel; a od té hodiny byl chlapec uzdraven. **19** V soukromí potom k Ježíšovi

přistoupili učedníci a řekli: „Proč jsme ho nemohli vyhnat my?“**20** On jim řekl: „Pro vaši malověrnost! Amen, pravím vám, budete-li mít víru jako zrno hořčice, řeknete této hoře: ‚Přejdi odtud tam‘, a přejde; a nic vám nebude nemožné. **21** Tento rod nevychází jinak než v modlitbě a půstu.“

(ČSP) **Marek 2:18–22**

18 Janovi učedníci a farizeové se právě postili. I přijdou k němu a říkají: „Proč se Janovi učedníci a učedníci farizeů postí, ale tvoji učedníci se nepostí?“**19** Ježíš jim řekl: „Mohou se svatebčané postit, když je ženich s nimi? Dokud mají ženicha s sebou, nemohou se postit. **20** Přijdou však dny, kdy jim bude ženich odebrán, a tehdy v onen den se budou postit.“ **21** „Nikdo nepřišívá záplatu z neseprané látky na starý šat, jinak se ta výplň odtrhne, nové od starého, a trhlina se ještě zhorší. **22** A nikdo nedává mladé víno do starých měchů, jinak víno ty měchy roztrhne a víno se vylije a měchy se zničí. Ale mladé víno se má dávat do nových měchů!“

(ČSP) **Skutky 13:1–3**

1 V Antiochii byli v místní církvi proroci a učitelé, jako Barnabáš, Šimon zvaný Černý, Lucius Kyrénský, Manahen, společně vychovaný s tetrarchou Herodem, a Saul. **2** Když konali službu Pánu a postili se, řekl Duch Svátý: „Oddělte mi Barnabáše a Saula k dílu, k němuž jsem je povolal.“ **3** Potom, po postu a modlitbách, na ně vložili ruce a propustili je.

(ČSP) **Skutky 14:23**

23 *V každém sboru jim ustanovili starší a v modlitbách s posty je svěřili Pánu, v něhož uvěřili.*

(ČSP) **1 Korinským 7:5**

5 *Neodpírejte se navzájem, leda po vzájemné dohodě na čas, abyste se uvolnili pro modlitbu (var. půst a modlitbu), a opět buďte spolu, aby vás pro vaši nezdrženlivost nepokoušel Satan.*

„Pokořovat svou duši“ v hebrejštině souvisí s půstem, proto tento text je považován za první předepsaný půst v Bibli:

(ČSP) **Leviticus 16:29**

29 *A toto bude pro vás věčné ustanovení: sedmého měsíce, desátého dne toho měsíce budete pokořovat své duše a nebudete konat žádnou práci – ani domorodec ani příchozí, který pobývá uprostřed vás.*

(ČSP) **Žalm 73:7**

7 *Jejich oči vystupují z tuku, ukazuje se smýšlení jejich srdce.*

(ČSP) **Jeremjáš 5:7–8**

7 *Proč bych ti měl odpustit? Tvoji synové mě opustili a přísahali při těch, kdo nejsou bohy. Nasytil jsem je, ale oni cizoloží a houfují se v nevěstinci. **8** Jsou to vykrmení, bujní hřebci; všichni dychtí po ženě svého bližního.*

(ČSP) **Matouš 24:37–39**

37 *Neboť jak tomu bylo za dnů Noe, tak tomu bude i při příchodu Syna člověka. **38** Jako totiž v oněch dnech před potopou jedli, pili, ženili se a vdávaly, až do dne, kdy Noe vešel do korábu, **39** a nic nepoznali, dokud nepřišla potopa a všechny nesmetla, takový bude i příchod Syna člověka.*

V příběhu o boháči a Lazarovi:

(ČSP) **Lukáš 16:25**

25 Abraham řekl: „Synu, vzpomeň si, že sis už vybral své dobré ve svém životě, a Lazar podobně zlé. Nyní je zde potěšován, ty však jsi sužován.“

(ČSP) **Římanům 6:13**

13 ani hříchu nepropůjčujte své údy za nástroje nepravosti, ale vydejte sami sebe Bohu jako ti, kteří byli mrtví, a ožili, a své údy vydejte Bohu za nástroje spravedlnosti.

(ČSP) **1 Korintským 9:24–27**

24 Nevíte, že ti, kteří běží v závodní dráze, běží sice všichni, ale jen jeden dostane cenu? Běžte tak, abyste ji získali. **25** Každý, kdo závodí, je ve všem zdrženlivý; oni proto, aby dostali pomíjivý věnec, my však nepomíjivý. **26** Já tedy běžím ne jako bez cíle; zápasím pěstmi, ne jako bych tloukl do vzduchu, **27** ale zasazuji dobře mířené rány svému tělu a podrobuji je, abych se snad – jiným hlásaje – sám nestal tím, kdo se neosvědčil.

(ČSP) **1 Korintským 7:29–35**

29 Ale toto vám, bratři, říkám, že čas je zkrácený. A tak i ti, kdo mají ženy, ať jsou, jako by je neměli; **30** a ti, kdo pláčou, jako by neplakali, a ti, kdo se radují, jako by se neradovali, a ti, kdo kupují, jako by nic nevlastnili; **31** a ti, kdo užívají tohoto světa, jako by ho neužívali; neboť způsob tohoto světa pomíjí. **32** Chci, abyste byli bez starostí. Kdo nežije v manželství, stará se o věci Pána, jak by se zalíbil Pánu, **33** ale kdo se oženil, stará se o věci světské, jak by se zalíbil své ženě, **34** a je rozdělený. Neprovdaná žena a panna se

stará o věci Pána, aby byla svatá tělem i duchem. Ale když se provdá, stará se o věci světské, jak by se zalíbila svému muži. **35** Toto říkám k vašemu prospěchu, ne abych vás omezoval, ale abych vás vedl k počestnosti a k nerušené oddanosti Pánu.

(ČSP) **1 Korintským 15:32**

32 Jestliže, po lidsku řečeno, jsem v Efesu bojoval s šelmami, co mi to prospěje? Jestliže mrtví nevstávají, ‚jezme a pijme, neboť zítra zemřeme.‘

(ČSP) **Galatským 5:16–25**

16 Říkám však: Duchem chod'te a žádost těla nedokonáte. **17** Tělo žádá proti Duchu a Duch proti tělu, neboť stojí navzájem proti sobě, abyste nečinili to, co byste chtěli. **18** Jste-li vedeni Duchem, nejste pod Zákonem. **19** Skutky těla jsou zřejmé, jsou to cizoložstvo, smilstvo, nečistota, bezuzdnost, **20** modloslužba, čarování, nepřátelství, svár, žárlivost, hněvy, soupeření, rozdělení, sekty, **21** závisti, vraždy, opilství, hýření a podobné věci. To vám předpovídám, jak jsem již dříve řekl, že ti, kdo takové věci dělají, neobdrží dědičně Boží království. **22** Ovocem Ducha je však láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, **23** mírnost, sebeovládání. Proti takovým není žádný zákon. **24** Ti, kdo patří Kristu Ježíši, ukřižovali tělo s jeho vášněmi a žádostmi. **25** Jsme-li Duchem živi, Ducha také následujme.

(ČSP) **Galatským 6:7–10**

7 Nemylte se, Bohu se nikdo nebude vysmívat. Co člověk zaseje, to také sklídí. **8** Kdo zasévá pro své tělo, z těla sklídí zkázu; kdo zasévá pro Ducha, z Ducha sklídí život věčný. **9** V činění dobra neochabujme; nezemdlíme-li, budeme ve

svůj čas žnout. **10** Tak tedy dokud máme čas, čiňme dobro všem, zvláště však těm, kteří patří do rodiny víry.

(ČSP) **Koloským 2:20–23**

20 Jestliže jste s Kristem zemřeli živlům světa, proč si dáváte předpisovat, jako byste žili ve světě: **21** toho se nedotýkej, to neochutnávej, na to ani nesáhní? **22** To se týká vesměs věcí, které jsou spotřebováním určeny k zániku – jsou to lidské příkazy a nauky. **23** Ty sice působíš zdáním moudrosti v ochotném uctívání, v pokoře a tvrdé kázni těla, ale nemají žádnou cenu, leč pro uspokojení těla.

(ČSP) **Jakubův 5:5**

5 Hýřili jste na zemi a oddávali se rozkoším. Vykrmili jste svá srdce v den porážky.

PŮST V PRVOTNÍ CÍRKVI

Podle spisu Didaché (sepsáno 80-130 po Kr.) se křesťané na rozdíl od Židů – ti zachovávali pondělí a čtvrtek – postili ve středu a v pátek, aby tím prokázali své očekávání příchodu Krista (pátek byl dnem uložení Krista do hrobu).

V postu křesťané vyznávali, že tu spása ještě není ve své plnosti tak, aby jí už byli zcela proniknuti. Ve svém postu se toužebně upínali k této spáse, aby byli stále více naplňováni radostí, kterou pro ně znamená příchod Kristův. Půst jim dával tělesně pocítit jejich nejhlubší určení, že jsou totiž na cestě k Bohu.

Ve 2. stol. se ujal zvyk, jenž se stal příkazem, aby se každý křesťan postil v den Kristova pobývání v hrobě (velikonoční půst). V neděli, den Kristova vzkříšení, byl půst zakázán.

Také bylo zvykem, aby se před křtem postil jak křtěnec, tak jeho přátelé i ten, jenž vykonával křest. I před Večeří Páně se někteří postili na podporu modlitebního soustředění.

Postní období spojovalo křesťany v jedno společenství. Byla to určitá forma společné modlitby a bdění.

Potravin, které člověk ušetřil půstem, byly rozdávány chudým.

TEXTY O PŮSTU ZE SPISŮ APOŠTOLSKÝCH OTCŮ

Spisy apoštolských otců nejsou inspirovanými spisy Písma svatého. Spíše nám jen ukazují, jak k věcem přistupovala prvotní církev, která ovšem také měla mnoho problémů. Texty berme jen jako zajímavý druhotný zdroj.

Didaché 8:1-3

1 Vaše posty ať nejsou posty pokrytců. Ti se totiž postí v pondělí a ve čtvrtek. Vy se však postěte ve středu a pátek. **2** Ani se nemodlete jako pokrytci, nýbrž jak přikázal Pán ve svém evangeliu. Modlete se takto: Otče náš, jenž jsi na nebesích; posvět se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi; chléb náš vezdejší dej nám dnes a odpusť nám naši vinu, jako i my odpouštíme našim viníkům, a neuveď nás v pokušení, ale zbav nás zlého; poněvadž tvá je moc i sláva na věky. **3** Modlete se takto třikrát denně.

Didaché 7:4

4 Před křtem však necht' se postí i ten, kdo křtí, i ten, kdo má být pokřtěn; i ostatní se mohou postit. Přikaz, aby ten, kdo má být pokřtěn, se před křtem postil den nebo dva dny.

List Diognetovi 4:1-4

1 O zakázaných pokrmech, o strachu před pracemi o sabatu, o vychloubání se obřízkou, o předstírání postu, o slavení novoluní, o takových směšnostech, nezasluhujících si zmínky se domnívám, že se nepotřebuješ ode mne dozvědět. 2 Což není nespravedlivé z toho, co Bůh stvořil k potřebě lidí, jedno považovat za dobré a druhým jako naprosto neúčinným opovrhovat? 3 Což není bezbožné nalhávat si, že Bůh zakazuje v sobotu konat něco dobrého? 4 Což není směšné vychloubat se, že zákaz požívání masa je důkazem vyvolení, jako by byli ve zvláštní milosti u Boha? Kdo by pokládal za uctívání Boha, když podle hvězd a měsíce stanoví, kdy nastává den, kdy měsíc, co chce Bůh, a když podle ročních dob podle své libosti určují dny radosti a dny smutku? Nepokládal bys to spíše za důkaz pošetilosti?

Hermův pastýř 3 / podobenství 5 / 3:5-9

5 Tento půst, totiž zachovávání přikázání Pána, je velmi krásný. V budoucnu se tedy posti takto: 6 Nemluv nic špatného, nemysli na nic špatného, své srdce očisti ode všech pošetilostí tohoto světa. Budeš-li takto jednat, bude tvůj půst dokonalý. 7 Pak učiň toto: ... v ten den, ve kterém se postíš, ničeho nepožívej. Ani chleba ani vody. Obnos, který jsi měl dát za jídlo v ten den, dej vdově nebo sirotku nebo strádajícímu. Takto dokážeš svou pokoru, poněvadž z tvé pokory byla nasycena duše podarovaného a prosila za tebe u Pána. 8 Budeš-li se tedy postit tak, jak jsem ti nakázal, bude tvá oběť Pánu milá a tvůj půst bude u něho zapsán. Služba takto vykonaná je krásná, radostná a milá Pánu. 9 Dbej toho spolu se svými dětmi i s celým svým domem. Budeš-li toho dbát, budeš šťasten. Budou šťastni a dostanou od Pána, oč budou prosit, všichni ti, kdo to uslyší a budou se tím řídit.

Nakonec ještě pár zajímavých myšlenek z různých křesťanských zdrojů.

- Kolébkou křesťanského půstu je stesk po Bohu.
- Půst v Bibli je vždy ukázán jako reakce na závažné okamžiky života.
- Ti, kdo hladoví po Božím vedení, se postí, aby svůj vnitřní hlad vyjádřili i hladem svého těla. Pouze dávají do souladu tělo se svým vnitřním rozpoložením, aby byli ve své zbožnosti celiství.
- Co když zdrženlivost – ať už od jídla nebo jiných věcí – způsobí, že ten, který se postí, je podrážděný a nepříjemný svému okolí? Lidé pak často říkají, že je lepší se nepostit a být laskavý, než se postit a být protivný ke všem kolem sebe. Něco na tom je. To, že se postíme, nás neosvobozuje od největšího přikázání lásky, ba naopak. Kdo se brání špatné náladě jen tím, že se dobře nají a napije, nikdy nenajde pravou příčinu své náladovosti a nemůže se změnit. Když na čas odložíme všechna svá náhražková uspokojení, poznáme o sobě pravdu a můžeme se sebou něco vážně dělat. Jinak to zlé a nevědomé v nás bude sílit a jednou v daleko větší míře vyjde napovrch. Je to právě půst, který nám pomáhá odkrýt to, co nás zevnitř ohrožuje. A je-li spojen s opravdovou modlitbou, pak Boží milost člověka skutečně proměňuje.
- Postní doba je „příhodný čas“ pro hlubokou prověrku vlastního života ve světle Božího slova.
- Postem se nemíní jen zdrženlivost v jídle a jiné projevy sebekázně, ale hlavně zřeknutí se všeho toho, co je v našem životě zbytečné, postradatelné a překážející. Všech nadbytečných a přebytečných zátěží.
- Postní doba je cesta ke zjednodušení života.
- Postit se znamená uvolnit všechny síly pro Kristův záměr.

